

Maria Cabalska

Tuligłowy, gm. Rokietnica, woj. przemyskie

Informator Archeologiczny : badania 13, 195-196

1979

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

liczne fragmenty ceramiki pochodzące prawdopodobnie z części jam zniszczonych przez orkę.

Na terenie ara nr 9 zlokalizowano 5 obiektów, w tym jamy gospodarcze i fragmenty obiektu mieszkalnego /prawdopodobnie/. W jamie nr 4 znaleziono grot żelazny z dwoma zadziornami. W pozostałych jamach znaleziono liczne fragmenty ceramiki, pochodzącej zarówno z pierwszej, jak i trzeciej fazy rozwoju osady, tj. z przedziału VII-X wieku i z przedziału XII-XIII wieku.

Badania stwierdziły, że osada otwarta rozciągała się dalej w kierunku południowo-zachodnim, w stronę drogi Kiełpiny-Tarczyny.

Wskazane byłoby kontynuowanie badań wykopaliskowych w celu uchwycenia zasięgu osady.

TULIGŁOWY, gm. Rokietnica
woj. przemyskie

Uniwersytet Jagielloński
w Krakowie
Instytut Archeologii

Badania prowadziła dr hab. Maria Cabalska.
Finansował WKZ w Przemyślu. Piąty sezon
badań. Wielkie wieloczołkowe grodzisko
wczesnośredniowieczne /VIII-XI w. /.

Kontynuowano badania grodu właściwego o powierzchni 0,5 ha. Duży szerokoprzestrzenny wykop pozwolił na odsłonięcie nawarstwień chaty ziemianki wykopanej na głębokości 1 m w żółtopomarańczowy calec i zalegającej nad nią chaty naziemnej z paleniskiem wyłożonym kamieniami. Układ stratygraficzny obu obiektów umożliwił rozwarstwienie osadnictwa na fazy starszą - przedgradową i młodszą - związaną z grodem otoczonym potrójnymi wałami.

Faza starsza związana jest z ziemiankami odkrytymi w 1975 i 79 r. Były one wykopane w calcu na 1 m, a ogniska w jamie znajdowały się w środku przestrzeni mieszkalnej. Ujawniono różnice w konstrukcji obu budynków polegające na istnieniu obudowy ścian w ziemiance 1/75. Jamę o boku 4 m obudowano na zrąb, a ognisko wykładziną z kamieni. Ziemianka 2/79 była prostokątna, o wym. 4,5 na 5,5 m nie posiadała obudowy - drewnianej, a palenisko w postaci owalnej jamy zajmowało znaczną przestrzeń. Wejście do obiektów znajdowało się od południa. Zalegała w nich ceramika słabo obtaczana, grubościenna, wykonana z gliny o domieszce grubego, białego, piaskowego tłucznia.

Faza młodszą związaną jest z budynkami naziemnymi, ustawionymi w luźnych rzędach. W 16 chatach ogniska w jamie znajdowały się w narożniku południowo-wschodnim. Tylko w trzech chatach palenisko było wyłożone kamieniami. W chacie nr 14 posadowionej nad ziemianką 2/79 warstwa kamieni stanowiła wykładzinę paleniska zalegającego na żółtej glinie nad zasypaną ziemianką. Uchwycono całkowicie wymiary tej

chaty wynoszącej 5,5 x 6,5 m. Wejście znajdowało się od południa, ale warstwa z tej strony jest zniszczona wykopami G. Leńczyka.

Na zachód od wymienionej chaty, odsłonięto nawarstwienia następnego budynku, który będzie badany w roku przyszłym.

W czarnej ziemi wypełniska przypuszczalnej chaty znaleziono radlicę żelazną.

WARSZAWA-WILANÓW
Stanowisko 13 "Pasięka"

PP Pracownie Konserwacji
Zabytków
Pracownia Archeologiczno-
Konserwatorska
Oddział w Warszawie

Badania prowadziła mgr Hanna Młynarczyk.
Finansował Konserwator Zabytków m. st. War-
szawy. Czwarty sezon badań. Wczesnośrednio-
wieczna osada otwarta typu wiejskiego /XI-XIIw. /.

Badania archeologiczne prowadzono w południowej części stanowiska. Założono wykopy nawiązujące do poprzednich sezonów wykopaliskowych. Celem ich było określenie zasięgu osady w kierunku południowym i zachodnim.

Przebadano obszar o powierzchni 17 arów. Odkryto dalszych 16 obiektów. Wszystkie występowały tuż pod warstwą humusu, częściowo zniszczone przez współczesną orkę. Były to pozostałości po obiektach mieszkalnych i jamach gospodarczych.

Materiał zabytkowy stanowiły fragmenty ceramiki, kości zwierzęce, przęśliki gliniane i z łupku wołyńskiego oraz moneta srebrna i paciorek szklany.

Na stanowisku wykonano drugą serię zdjęć lotniczych oraz badania geofizyczne w ramach współpracy z IHKM PAN i WAT. Materiały znajdują się w PAK PKZ O/Warszawa.

Badania osady zakończono.

WENECJA GORNA, gm. Żnin
woj. bydgoskie

patrz
okresy brązu

WILKOWICE, gm. Wartkowice
woj. sieradzkie

patrz
okres lateński

WINNICA, gm. Połaniec
woj. tarnobrzeskie
Stanowisko 1 - gród

Uniwersytet Warszawski
Instytut Archeologii